שער מאמרי רשב"י — פרשת וילך

שם בדרפ"ו ע"א וז"ל (ע"ח של"ב ש' הארו' זו"ן פ"ז) באר חפרוה שרים דאולידו לה או"א לעילא כרוה נדיבי העם אילין אבהן דאקרון נדיבי עמים כו'. דע כי בהיותם ז"א ונוק' אחור באחור ראש הנקבה מתחלת מחצי הת"ת דז"א ולמטה ונמצא כי סיום הת"ת דז"א שהוא מקום פי האמה שהוא היסוד ממש נעשה כנגדו באחור בחינת הפה של הנקבה כי שם הוא סיום ראשה ואח"ך או"א נסרוה והחזירוה פב"פ בסוד ויבן ה' אלהים את הצלע והעלוה ממש פנים בפנים כשיעור קומת ז"א ונמצא כי מה שהיה בתחי' ראשה אחור באחור הנה עתה בהגדלתה בחזרתה פנים בפנים ונעשה סיום גופה כולו ונמצא שמקום הרחם שלה הוא ממש כנגד פי היסוד שלו בשיווי אחד ומה שהיה תחילה בחי' הפה שלה חזר עתה להיות פי היסוד שלה ולכן תמצא כי נזכר בתורה התשמי' בלשון אכילה. בסוד אכלו ריעים כו' וכן כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה כו' והנה הפסוק הזה מדבר בענין נחש שבא על חוה והוא במה שביארנו בריש אדרת נשא דקכ"ח ע"ב וז"ל יתיב על כורסיא דשביבין לאכפייא לון שהוא סוד שם האור ההוא הנק' אלהים אשר מתפשט עד הקלי' והקלי' נכללין זה בזה עד. למעלה עד אשר נכנס שם אלהים ביסוד של הנקבה בסוד הגבורות אשר בה ולבחי' אותו הכללות שנכללו הקלי' באותו שם של אלהים כנז' (ד"ש ע"ד) ולבחי' ההיא היא שרמזו רז"ל ואמרו כי הנחש בא על חוה ולא כפשטו ומשמעותו ממש ח"ו ונמצא כי מה שהיה בתחילה משמש היסוד עמה בסוד הנתיב העליון הנקרא פלא הנה עתה יונקת מן הנתיב החיצון של אלהים אשר גם הוא נקרא פלא וזהו ר"ת לא פעלתי און כי היא אומרת שלא פעלה און עם הנתיב החיצון רק מן הנתיב העליון הנקרא פלא גם כן ונחזור לענין כי הנה גם במשנה מצינו שקרא אל התשמיש דיבור כנז' בפ"ק דמס' כתובות וז"ל ראוה מדברת עם אחד מה טיבו של איש זה כו' ואמרו שגמרא ר' פלוני אמר מדברת ממש. ר' פלוני אמר מתייחדת כו' והוא לטעם הנז' כי מה שהיה תחילה בחי' פה הוא עתה בחי' יסוד שבה ואותה החפירה העמוקה שהיה בה תחי' בבחי' פה שבה ואח"ך על ידי או"א שהחזירוה אפין באפין כנז' נעשית חפירה הזו בה בבחינת היסוד שבה וזמ"ש באר חפרוה שרים דאולידו לה או"א לעילא והוא בסוד ויבן ה' אלהים את הצלע כו' שאמרו בפ' בראשית רמ"ט ע"א. וביארנוהו בפ' פקודי דרנ"ד ע"ב והרי זה ענין החפירה בעצמה שהוא היסוד שבה. ועוד צריך בחינה אחרת והיא המיין נוקבין אשר ביסוד הנקבה שצריך להעלותם לגבי בעלה וענין הזה נקרא כריה ואמר כי כריה זו נעשית ע"י נדיבי העם הם אבהן דאיקרון נדיבי עמים והם חסד וגבורה אשר הם שתי הידים של אימא עלאה אשר בהם חמש חמש אצבעאן והם סוד (ע"ב) חמשה אותיות מנצפ"ך שהם כפולות אשר הם ירדו למטה ונעשו בבחי' מיין נוקבין ביסוד שלה כמבואר אצלנו בפסוק ונתתם חמשית לפרעה וארבע הידות כו':

אמר עוד במחוקק דא יסוד במשענותם דא נצח והוד כו' הענין הוא כי אחר אשר נעשה בה זה התיקון אז נכנסו נה"י דז"א בסוד מוחין שבה ובזה יובן הפסוק הראשון האומר עלי באר ענו לה כו' ר"ל אתה הנקרא באר ראוי לך שתעלי מיין נוק' מתתא לעי' וזהו עלי באר והטעם הוא כי הרי כבר את מתוקנת לדבר זה כי הרי באר חפרוה שרים כו' א"כ ענו לה עלי באר מיין נוק' לגבי עילא ובזה תבין כי נרמז בר"ת ב'אר ח'פרוה ש'רים כ'ריה בחשך ירצה כי ענין כרית הבאר שהיא המלכות הנה הוא בסוד היסוד שבה אשר שם מקום קיבוץ חמש הגבורות מנצפ"ך ונודע כי הגבו' היא נק' חשך והחסד נקרא אור: